

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/814/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713213487
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6713213487.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a Mgr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v právnej veci žalobcu COFIDIS, a. s., so sídlom Bratislava, Suché Mýto 1, IČO: 36 816 337, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Antovszká, s. r. o., so sídlom Bratislava, Bárdošova 2/A, IČO: 36 866 881, proti žalovanej M. E., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom T., V. P. R. XXXX/XX, t. č. na neznámom mieste, do 30.06.2016 zastúpenej súdnou tajomníčkou Okresného súdu Brezno Danielou Ťažkou ako opatrovníčkou, v konaní o zaplatenie 1 123,09 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/201/2014-68 zo dňa 21. 04. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom zamietol žalobu (prvý výrok) a žalovanej náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok)..

Z jeho dôvodov vyplýva, že medzi stranami konania vznikol zmluvný vzťah na základe spotrebiteľskej zmluvy o revolvingovom úvere č. 70020988, ktorú žalobca podpísal 17.10.2007 a žalovaná 22.10.2007; podľa zmluvy žalovaná požiadala o poskytnutie úverového rámca vo výške 995,82 Eur (30 000,- Sk) s minimálnou splátkou úveru 39,79 Eur (1 199,- Sk), pričom žalobca mal poskytnúť žalovanej revolvingový úver s úverovým limitom s možnosťou jeho navýšenia až do maximálnej výšky 3.319,39 Eur (100 000,- Sk). Výrazne drobným písmom sú uvedené údaje o úrokovej sadzbe, platnej ku dňu podpisu zmluvy, vo výške 2,14 % mesačne pre všetky úverové limity; RPMN sa určuje podľa článku 5. bod 4. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej v texte len „VOP“); pre úverový limit nad 1.991,63 Eur (60 000,- Sk) je minimálna mesačná splátka 3,995 % z úverového limitu; v predtlačenom formulári je rukou dopísaná suma, ktorá má byť vyplatená na bankový účet dlžníka po uzavretí zmluvy o úvere - 30 000,- Sk. Výrazne drobným písmom sú uvedené údaje, že dlžník svojím podpisom potvrdzuje oboznámenie sa so zmluvou o úvere, s ktorou súhlasí a uzatvára ju v súlade so slobodnou a vážnou vôľou. Súčasťou návrhu sú aj všeobecné obchodné podmienky, ktoré rovnako ako návrh/zmluva sú písané výrazne drobným písmom, kde bod 5 je úročenie úveru, poplatky a ročná percentuálna miera nákladov.

Žalobca listom zo dňa 30.11.2012 oznámil žalovanej odstúpenie od zmluvy vzhľadom na neplnenie záväzkov, vyplývajúcich zo zmluvy a porušenie ustanovení všeobecných obchodných podmienok. Podľa článku 8.4 VOP žalobca odstúpil od zmluvy o revolvingovom úvere s účinnosťou od momentu doručenia. Žalovaná bola vyzvaná na zaplatenie dlhu.

Z výpisu zo zákazníckeho čísla zo dňa 04.04.2013 na meno žalovanej od 29.09.2007 ku marcu 2013 vyplýva, že žalovaná zaplatila žalobcovi 2 101,93 Eur; žalobca tvrdil, že jej bolo poskytnutých celkom 1 545,82 Eur.

Opierajúc svoje rozhodnutie o § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej v texte aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“ alebo „z.č.258/2001 Z. z.“) a o ustanovenia § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej v texte aj „OZ“) okresný súd uzavrel, že strany sporu uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu; jej preskúmaním zistil, že neobsahuje náležitosti podľa §4 ods.2 písm.g) zákona o spotrebiteľských úveroch - základný údaj o RPMN. Z uvedeného dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že žalobca má nárok len na vrátenie poskytnutej istiny. Podľa karty klienta žalovaná zaplatila žalobcovi 2 101,93 Eur; podľa vyjadrenia žalobcu jej poskytol celkom 1 545,82 Eur; žalovaná teda zaplatila sumu vyššiu, ako dostala a voči žalobcovi nemá žiaden dlh.

Navyše, niektoré časti zmluvy sú vytlačené drobným nečitateľným písmom a rovnakým písmom sú vytlačené aj všeobecné obchodné podmienky. Údaj napísaný podstatne menším písmom môže spotrebiteľ podceňovať a môže ho považovať za menej dôležitý, čím ho môže prehliadnuť (I. ÚS 342/2009). Menšie písmo môže ovplyvniť správanie spotrebiteľa, smerujúce k jeho ekonomického rozhodnutiu a takéto správanie súd považuje za nekalú obchodnú praktiku, ktorá je s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka zakázaná. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky, ktoré odkazujú na ďalšie prílohy, ako je to v prípade príkladného výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov (bod 5.4. VOP).

Okrem toho ustanovenie zmluvy, ktoré zaväzuje žalovanú na platenie poisťného vo výške 21,19 Eur, považoval súd za neprijateľnú podmienku v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva, ako aj všeobecné obchodné podmienky, sú v tejto časti nepreskúmateľné, nie je z nich zrejmé, akú výšku poisťného mala žalovaná platiť. Zo zmluvy vyplýva, že žalobca umožnil žalovanej dobrovoľné poistenie schopnosti splácať úver s tým, že žalovaná svojím podpisom zmluvy o úvere pristúpila k poisteniu a len v prípade osobitného odmietnutia poistenia s dátumom a podpisom toto poistenie nevznikne. Takúto praktiku súd považoval za rozpornú s dobrými mravmi a za nekalú obchodnú praktiku, keď na vznik poistenia postačuje nekonanie spotrebiteľa.

Žalobca poukazoval na všeobecné obchodné podmienky ako na neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy; všeobecné obchodné podmienky sú na formulárovom tlačive, sú písané výrazne drobným písmom; nie je preto zrejmé, či žalovaná svojím podpisom vzala túto skutočnosť na vedomie, či ich považovala za dostatočne určité a zrozumiteľné. Súd konštatoval, že pokiaľ samotná zmluva neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je možné zhojiť účinky tým, že sa žalobca odvoláva na všeobecné obchodné podmienky. Zákonodarcu upravil, čo zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a aké sú dôsledky nesplnenia tejto povinnosti. Okrem neuviedenia ročnej percentuálnej miery nákladov a celkových nákladov spotrebiteľa, spojených so spotrebiteľským úverom, vypočítaných na základe údajov, platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva neobsahovala ani ďalšie zákonom požadované náležitosti, a to výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie. V prípade odloženej platby opis služby, na ktorý sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje a poskytnutú službu, konečnú splatnosť úveru, ročnú úrokovú sadzbu, v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, priemernú RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, platnú ku dňu podpísania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto súd žalobu zamietol v plnom rozsahu ako nedôvodnú. V konaní plne úspešnej žalovanej žiadne trovy nevznikli a ani nepožadovala ich náhradu, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozsudok v zákonnej lehote napadol v celom rozsahu odvolaním žalobca. Podmienky § 4 ods. 2 písm. g) a i) zákona o spotrebiteľských úveroch boli v zmluve zachované. Zmluva o úvere bola uzavretá na dobu neurčitú; ide o revolvingový úver, ktorého podstatou je, že klient čerpá finančné prostriedky opakovane v rámci určitého finančného limitu (úverového rámca), revolvingový úver je neustále opakovateľný a obnoviteľný. Pri podpise revolvingovej zmluvy sa medzi zmluvnými stranami dohodne prvé čerpanie finančných prostriedkov z rozsahu úverového rámca; na prvé čerpanie úveru sa po dohode stanoví výška splátok (suma) a ich počet (mesiace). Klient však po podpise revolvingovej zmluvy môže čerpať ďalšie finančné prostriedky v rámci úverového limitu. Revolvingový úver možno zároveň splácať, ale aj čerpať a to až do maximálnej výšky, stanovenej v zmluve. Možnosť čerpania úveru a jeho výška je v plnom rozsahu ponechaná na vôľu dlžníka a je obmedzená len maximálnym finančným limitom a nie dobou, do ktorej by dlžník musel úver, čerpaný takýmto spôsobom splatiť. Nemožno preto presne vyčíslieť počet splátok úveru ani dobu splácania úveru. Konečná splatnosť úveru nie je určená

vzhľadom na uzavretie zmluvy na dobu neurčitú, platí však, že úver musí byť úplne splatený najneskôr v posledný deň trvania zmluvy o úvere, ak došlo k úkonu, ktorým sa má skončiť trvanie zmluvy o úvere. Poukázal na ustanovenie § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého zákon sa nevzťahuje na zmluvy o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania. Revolvingová zmluva je síce spotrebiteľskou zmluvou, avšak pre jej výrazné špecifiká, ktoré sa týkajú možnosti sústavne a opakovane čerpať finančné prostriedky, nie je spotrebiteľským úverom v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a z tohto dôvodu na revolvingovú zmluvu nemožno aplikovať ustanovenia tohto zákona. Možno naň aplikovať len Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a zákon o ochrane spotrebiteľa, ktoré obligatórne nevyžadujú splnenie podmienok, vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch. Pre špecifiká revolvingovej zmluvy je nemožné vopred určiť výšku a počet splátok opakovane čerpaného úveru a to z dôvodu, že ani sám dlžník pri prvom čerpaní úveru v čase uzavretia zmluvy nevie, či v budúcnosti bude na základe revolvingovej zmluvy čerpať ďalšie finančné prostriedky a ak áno, v akom rozsahu a aká výška splátky, ich počet a termíny budú z tohto dôvodu dojednané. V opačnom prípade by revolvingová zmluva stratila svoj hospodársky zmysel.

Všeobecné obchodné podmienky preto ustanovili základný modul z určenia výšky splátok a práva a povinnosti z toho vyplývajúce; žalovaná mala teda povinnosť platiť minimálne mesačné splátky, z ktorých výškou bola oboznámená; v prípade záujmu mohla platiť aj vyššie splátky. Pokiaľ by nedošlo k prečerpaniu ďalších finančných prostriedkov, ale len úverového limitu a ak by žalovaná každý mesiac uhradila aspoň minimálnu splátku úveru, bol by úver, čo do počtu splátok určiteľný.

Nesúhlasil s konštatovaním súdu, že zmluva o úvere neobsahovala zákonné náležitosti (§ 4 ods. 2 písm. j), k) a h) zákona o spotrebiteľských úveroch). V zmluve je uvedené, že ročná percentuálna miera nákladov sa určuje podľa článku 5.4 VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Žalobca uvádza výšku RPMN v prílohe č. 4, ktorou je Formulár o zmluvných podmienkach, ktorý je taktiež neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere a ktorý výslovne zakotvuje, že ročná percentuálna miera nákladov, vyplývajúca z návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je vo výške 29 %. Podľa § 3 ods. 6 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch platí, že ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite (ak je stanovený), o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch, platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená a postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Ide o prípady revolvingových úverov, ktoré sú typické tým, že veriteľ úver neustále dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu, dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Úver je odplätný právny úkon. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť ako tak dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky za obdobie úverového vzťahu, vychádzajúce z počtu splátok, sú zistiteľné; to však už nie je možné v priebehu revolvingu, pretože sa úver čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Uvedený záver je ešte zvýraznený skutočnosťou, že dlžníkovi je umožnené splácať poskytnutý úver splátkami akejkoľvek výšky za predpokladu, že táto je vyššia ako minimálna, účastníkmi dohodnutá splátka.

Zmluva obsahuje údaj o výške úrokovej sadzby priamo na prvej strane zmluvy (2,14% mesačne pre všetky úverové limity). Výška úrokovej sadzby je taktiež uvedená v prílohe č. 2 Sadzobník poplatkov a v prílohe č. 4 Formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere v časti 3.B ako ročná úroková sadzba vo výške 25,68%. Príloha č. 4 obsahuje taktiež výšku prípadných ďalších poplatkov.

Žalovaná svojím podpisom zmluvy potvrdila, že vzala na vedomie, že VOP a ostatné prílohy sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, potvrdila, že sa s nimi riadne oboznámila, považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaná. Samotná zmluva spolu s VOP, sadzobníkom a ďalšími prílohami sú koncipované ako celok, preto je nepochybné, že žalovaná bola oboznámená so všetkými údajmi v nich uvedenými. Podľa § 273 Obchodného zákonníka je potrebné rešpektovať VOP ako súčasť zmluvy a nemožno považovať za rozpor so zákonom, ak niektoré údaje, uvedené v ustanovení § 4 ods. 2 z. č. 258/2011 Z. z. nie sú uvedené priamo na prvej strane zmluvy. Preto nemožno považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

Žalovaná súhlasila s pristúpením k poisteniu, pretože skutočnosť, že odmieta poistenie, nevyznačila na vyhradenom mieste zmluvy. Preto bola povinná nahradiť žalobcovi poistné vo výške 0,65 % aktuálneho dlhu voči veriteľovi za každé poistné obdobie, o čom bola upovedomená v zmluve o úvere. Úprava poistného je obsiahnutá priamo v zmluve o revolvingovom úvere v časti poistenie/pristúpenie k poisteniu na krytie úveru a rovnako aj vo VOP. Výška poistného je uvedená aj vo výpise z úverového účtu klienta v jednotlivých položkách - poistné ku dňu splatnosti. Žalovaná po celú dobu splácania úveru platenie poistného nenamietala, pretože bola s jeho dojednaním a výškou uzročená.

Žalobca poukázal na proces uzatvárania zmluvy, ako aj na to, že zmluvy o úvere sú koncipované štandardne s poukazom na prax poskytovateľov úverov, či už bánk alebo nebankových subjektov a pre priemerného spotrebiteľa sú absolútne zrozumiteľné. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil si trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

3. Odvolanie bolo podané za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, platného a účinného do 30.06.2016 (ďalej v texte len „O. s. p.“), zrušeného zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, účinného od 01.07.2016 (ďalej v texte len „C. s. p.“), ktorý v § 470 ods. 1 ustanovuje, že tento zákon platí aj na konania, začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

4. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C. s. p.), vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C. s. p. bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a rozsudok prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.).

7. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k názoru, že súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol, vychádzal zo správne zisteného skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonaných dôkazoch; rozhodnutie je odôvodnené v súlade s § 220 ods. 1, 2 C. s. p..

8. Okresný súd správne vzal do úvahy skutočnosť, že právny vzťah účastníkov zmluvy je potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský podľa § 50 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Následne správne, vychádzajúc z ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch došiel v zmysle § 4 k záveru, že zmluva neobsahuje všetky podstatné náležitosti, predpokladané § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z..

9. Súd danú zmluvu posúdil v zmysle zákonných ustanovení ako zmluvu spotrebiteľskú (typovú a formulárovú), keď žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako spotrebiteľ v zmysle § 3 ods. 1 z. č. 258/2001 Z. z. (podľa výpisu z obchodného registra predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie spotrebiteľských úverov) a žalovaná pri uzatváraní zmluvy vystupovala v postavení spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 2 citovaného zákona, keďže zo zmluvy nevyplýva, že by túto uzatvárala za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Návrh spotrebiteľskej zmluvy je v danom prípade pripravený na predtlačenom tlačive (vrátane znenia všeobecných obchodných podmienok), do ktorého sa len vpisujú požadované údaje; nemala tak možnosť žiadnym spôsobom zmeniť obsah zmluvných podmienok poskytnutia úveru, nemohla vyjednávať, jedinou jej alternatívou bolo prijatie, resp. odmietnutie návrhu ako celku. V dôsledku uvedeného je potom nutné právny vzťah medzi stranami konania považovať za spotrebiteľský a na danú situáciu aplikovať ustanovenia, zaručujúce žalovanej ako spotrebiteľovi ochranu jej práv pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a to ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Aj odvolací súd má v zhode so súdom prvej inštancie za to, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver. Musí teda poznať informácie, uvedené v § 4 ods. 2 z. č. 258/2001 Z. z.. V samotnom texte zmluvy, ktorý žalovaná podpísala, sa však v podstate nachádza len informácia o výške poskytnutého úverového limitu a o výške úrokovej sadzby, platnej ku dňu podpisu, ktorá je však nezrozumiteľná a nečitateľná; ohľadom RPMN zmluva obsahuje len odkaz na VOP. V texte samotnej zmluvy tak absentuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, o ročnej percentuálnej miere nákladov, či priemernej

hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, platný ku dňu podpisu zmluvy o revolvingovom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Celá zmluva je vytlačená drobným až nečitateľným písmom, rovnako aj všeobecné obchodné podmienky. Údaj napísaný podstatne menším písmom môže spotrebiteľ podceniť ako menej dôležitý (viď nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 342/2009) a môže ho prehliadnúť; menšie písmo môže ovplyvniť správanie spotrebiteľa, smerujúce k jeho ekonomickému rozhodnutiu, vzhľadom na čo je potrebné považovať obchodnú praktiku za nekalú, ktorá je zakázaná. Z formulára zmluvy je zrejmé, že súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky, ktoré odkazujú na ďalšie prílohy.

10. Žalovaná ako spotrebiteľ sa v porovnaní so žalobcom ako dodávateľom nachádzala v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti a táto situácia ju viedla k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohla podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Nemala možnosť podstatným spôsobom obsah predmetnej zmluvy ovplyvniť, mohla len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým jej podmienkam. Úmyslom zákonodarcu zjavne nebolo pripustiť taký postup dodávateľa pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy, ktorý zaťažuje spotrebiteľa tak, že je nútený sám podľa vzorca vypočítavať napríklad RPMN, ako je to i v danom prípade a tým suplovať povinnosť dodávateľa uviesť tento údaj priamo v spotrebiteľskej zmluve a to čitateľne a písmom nie podstatne menším ako zvyšok textu zmluvy. V zmluve nie sú ani úplné informácie o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, dátum splatnosti prvej splátky, ani dátum splatnosti poslednej splátky a teda ani údaj o konečnej splatnosti úveru. V prílohe zmluvy, ktorú žalobca predložil, je uvedený len príklad nákladov a splátok úveru; termíny splatnosti jednotlivých splátok či termín konečnej splatnosti však uvedený nie je ani príkladmo.

11. Odvolací súd nesúhlasí s tvrdením žalobcu v odvolaní, že na revolvingový úver nemožno vzťahovať ustanovenia zákona o spotrebiteľskom úvere. V zmysle § 1 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa zákon nevzťahuje na zmluvy o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania v splátkach (zákon účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere); u týchto zmlúv totiž zákonodarca predpokladá, že obidve zmluvné strany majú k dispozícii dostatočné množstvo informácií a preto nie je dôvod posilovať ich právnu ochranu. Revolvingový úver však nespadá pod toto zákonné ustanovenie; žalobca v odvolaní ani netvrdí, že žalovaná predmetný úver (revolving) používala na financovanie služieb, ktoré sú poskytované sústavne.

12. K ďalšej odvolacej námietke žalobcu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že posudzovaný právny vzťah je od samého vzniku právnym vzťahom, založeným spotrebiteľskou zmluvou; žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa. Preto uvedený právny vzťah nie je vyňatý z režimu spotrebiteľského práva. Hoci žalobca poukazuje na to, že vzťah medzi stranami sporu je vzťahom obchodnoprávnym, na ktorý sa primerane majú vzťahovať ustanovenia Obchodného zákonníka, takýto názor nie je správny; predmetná zmluva medzi účastníkmi zmluvy je nepochybne zmluvou typovou, žalovaná nepoužila predmet plnenia na podnikanie; veriteľ je podnikateľom a predmet konania sa týka jeho podnikateľskej činnosti. S ohľadom na povahu zmluvných strán ide o zmluvu spotrebiteľskú; preto je nutné podrobiť ju prieskumu z hľadiska ustanovení o spotrebiteľských zmluvách, ktoré sú regulované osobitnou právnou úpravou; ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu, to znamená ide o typický občianskoprávny vzťah; úverovanie spotrebiteľa patrí medzi v najfrekvencovanejšie občianskoprávne vzťahy.

12. Keďže okresný súd sa veľmi podrobne a dôsledne vysporiadal so všetkými skutočnosťami, podstatnými pre posúdenie uplatnených nárokov žalobcu vrátane skutočností, ktoré tvorili podstatnú časť odvolacích dôvodov žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nevidel dôvod na zmenu ani zrušenie jeho rozhodnutia. V danom prípade súd prvej inštancie vec správne posúdil, v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie a správne vyvodil právne závery, ktoré zodpovedajú zistenému skutkovému stavu a jeho posúdenie po právnej stránke je správne. Z jeho dôvodov jednoznačne vyplýva, prečo nepriznal žalobcovi plnenie, pričom nemožno opomenúť ani skutočnosť, že žalobca špecifikáciu nároku predložil napriek výzve súdu prvej inštancie až po tom, čo vo veci rozhodol (viď č.l.59, 61).

13. Preto odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

14. V dôsledku úspechu žalovanej v odvolacom konaní jej krajský súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s §396 ods. 1 C. s. p. s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

15. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).